

Νίκαια, 10 Δεκεμβρίου 2000

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
4^η ΗΜΕΡΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Ο Υπουργός Εξωτερικών Γιώργος Παπανδρέου παραχώρησε συνέντευξη Τύπου και ενημέρωσε τους δημοσιογράφους για τις εξελίξεις κατά τη συζήτηση των εργασιών της τέταρτης ημέρας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Πριν δεχτεί τις ερωτήσεις των δημοσιογράφων, ο κ Παπανδρέου είπε τα εξής:

«Κατ' αρχάς θα ήθελα να σας πω ότι αυτές τις ημέρες γίνεται εδώ μία μάχη μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα έλεγα ότι η Ελλάδα είναι με την πλευρά που θεωρεί ότι χρειάζεται να υπάρξει μια θεσμική ισορροπία μεταξύ των κρατών-μελών που θα εκφράζει και θα νομιμοποιεί δημοκρατικά και την παρουσία των κρατών-μελών και τους πληθυσμούς. Γι' αυτό ακριβώς σήμερα το πρωί, ο Πρωθυπουργός ανέφερε, κατά τη δική του παρέμβαση, ότι η νέα γαλλική πρόταση κινείται ουσιαστικά στην ίδια λογική και φιλοσοφία της πρώτης πρότασης, η οποία δεν είχε γίνει αποδεκτή, με ελάχιστες μικρές αλλαγές, και ότι η Ελλάδα ζητά να υπάρξει μια πρόταση που θα βασίζεται σε αρχές και όχι σε μια διαπραγμάτευση που προσπαθεί να επιλύσει επιμέρους προβλήματα χωρών-μελών ή που δημιουργεί μια θεσμική ανισορροπία υπέρ των μεγαλύτερων χωρών ενάντια στις μεσαίες ή μικρότερες χώρες.

Για το λόγο αυτό εμείναμε στην πρόταση, την οποία είχαμε και παλαιότερα υποστηρίξει, δηλαδή την πρόταση της διπλής πλειοψηφίας, η οποία αποτυπώνει και τη μία πλευρά, δηλαδή το πληθυσμιακό κριτήριο το οποίο είναι ένα ζητούμενο, αλλά και παράλληλα αποτυπώνει και την κάθε χώρα, ως κράτος ανεξάρτητο μέσα στην Ε.Ε.

Η πρόταση που υπάρχει δεν ικανοποιεί ακριβώς τη διττή πλειοψηφία. Έχει μια αρνητική ψήφο σε ότι αφορά την πλειοψηφία των χωρών, δηλαδή της αρνητικής ψήφου για την αναστολή μιας απόφασης, αλλά δεν είναι μια πραγματική απλή διπλή πλειοψηφία. Αυτό είναι το ένα πρόβλημα και ίσως το βασικότερο, το οποίο και πολλές άλλες χώρες -και οι μικρότερες αλλά και αυτές μεσαίου μεγέθους- έχουν θέσει στη σημερινή συζήτηση. Έχει απορριφθεί η πρόταση της γαλλικής Προεδρίας και η πρωινή και η νέα άνευ ιδιαίτερης σημασίας πρόταση που έκανε το μεσημέρι.

Το δεύτερο θέμα το οποίο πιστεύω ότι είναι σημαντικό σε αυτή τη συζήτηση, σε ότι αφορά τη διαδικασία, είναι αυτό που έχει αποτυπωθεί στην πρόταση της νέας Συνθήκης και θα αρχίσουμε πια να συζητούμε άρθρο-άρθρο. Στα άρθρα αυτά υπάρχουν κενά στα σημεία όπου δεν έχουμε συμφωνήσει. Είναι βασικά το θέμα της στάθμισης των ψήφων. Γίνεται μία προσπάθεια από διάφορες χώρες να βελτιωθεί η γαλλική πρόταση με κάποια αναστάθμιση των ψήφων για κάποιες χώρες. Πιθανώς να βρεθεί μία λύση ισορροπίας με αυτή τη λογική. Όμως, είναι προτιμότερο όταν μιλάμε για μια Ευρώπη των 27, αργότερα των 30, των 35, να υπάρχουν βασικές αρχές και να μη μιλάμε για μια ισορροπία δυνάμεων. Ακόμα και αν ικανοποιηθούν, δηλαδή οι μεσαίες και οι μικρότερες χώρες με μια αναστάθμιση ψήφων που είναι ικανοποιητική για τις λεγόμενες αναστέλλουσες πλειοψηφίες, για τη σχετική πλειοψηφία ή για τη σχέση τους με τις άλλες χώρες σε ένα πίνακα πληθυσμών, αν δεν υπάρχουν βασικές αρχές που να διατηρούνται θα είναι πολύ δύσκολο. Θα μπορούμε σε ένα νέο παζάρι, είτε αν δεν φθάσουμε στους 27, είτε αν πάμε σε ένα νέο αριθμό αργότερα, οπότε θα είναι πολύ δύσκολο για την Ε.Ε.

Η πρόταση της γαλλικής Προεδρίας, όπως έχει σήμερα, δημιουργεί και πολλά ερωτηματικά για τον τρόπο που θα λειτουργήσει στην αυριανή Ευρώπη. Άρα λοιπόν από πολλές χώρες έχει υπάρξει αρνητική στάση απέναντι στην πρόταση της γαλλικής Προεδρίας. Όπως σας είπα θα συζητηθούν τα άρθρα. Μέσα στα άρθρα της νέας πρότασης που έχει κατατεθεί θα συζητηθούν τα θέματα αυτά, αλλά τα επιμέρους θέματα, τα δικά μας είναι βελτιωμένα, δηλαδή είναι αποδεκτά. Είναι κάποια άρθρα, όπως το 133 όπου έχει ληφθεί υπόψη το θέμα της ναυτιλίας, όσον αφορά την Ελλάδα. Άρα, για μας τουλάχιστον το βασικό θέμα είναι το θέμα της θεσμικής πια μεταρρύθμισης, σε ότι αφορά τη στάθμιση των ψήφων.

Από πλευράς διαδικασίας προβλέπουμε ότι χρονικά μάλλον «θα φάμε τη νύχτα εδώ».

Αυτά από πλευράς μου. Ακούω τις ερωτήσεις σας.

ΣΤ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ (ΤΟ ΒΗΜΑ): Αστερίσκοι υπάρχουν;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Σίγουρα θα υπάρχουν από κάποια κράτη-μέλη, αλλά αστερίσκοι με την έννοια ότι μπορεί να μείνει αστερίσκος στο τελικό κείμενο, όχι.

ΧΡ. ΠΟΥΛΙΔΟΥ (PLANET): Είπατε για την υιοθέτηση κάποιων αρχών όσον αφορά την αναστάθμιση των ψήφων. Εμείς ξέρουμε ότι προωθήσαμε την αρχή της ισοτιμίας στο θέμα των Επιτρόπων. Στην αναστάθμιση των ψήφων τι είδους αρχές μπορεί να εξυπηρετούνται;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Η διπλή πλειοψηφία θα είχε πολύ συγκεκριμένες αρχές. Από τη μια μεριά θα μετρούσες τη βαρύτητα, μια αναλογικότητα που θα υπήρχε, ουσιαστική όμως και μαθηματικά εξισορροπημένη, μεταξύ των κρατών, ανάλογα με τον πληθυσμό, που θα σήμαινε π.χ. διαφοροποίηση Γερμανίας-Γαλλίας. Ή μια διαφοροποίηση Ρουμανίας-Ολλανδίας, που αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει. Ή άλλο

παράδειγμα- η Λιθουανία με την Ιρλανδία να έχουν βασικά τις ίδιες ψήφους. Δεύτερον, θα είχε κανείς την αποτύπωση των κρατών-μελών. Δηλαδή, θα έπρεπε για να ληφθεί μια απόφαση, 14 κράτη από τα 27 να ψηφίσουν υπέρ μιας πρότασης. Θα είχες, λοιπόν, την πληθυσμιακή πλειοψηφία και την πλειοψηφία κρατών. Είναι μια πολύ συγκεκριμένη αρχή που λειτουργεί, είτε είναι 25, είτε 28, είτε είναι 30 τα κράτη-μέλη. Αν είναι απλώς να δούμε ποιες είναι οι εσωτερικές ισορροπίες, οι δυνάμεις και άρα να δώσουμε λίγο σε μία χώρα το αΐστορικό πρόβλημα ή μια άλλη χώρα που έχει μια οικονομία μεγαλύτερη ή άλλη χώρα που την απασχολεί κάποιο άλλο ζήτημα, όπως οι σχέσεις -ας πούμε- Ισπανίας-Πορτογαλίας, δεν βρίσκεις άκρη. Όταν μπουν κι άλλες χώρες το θέμα αυτό θα είναι πολύ πιο δύσκολο. Πιστεύω ότι αυτή είναι η βασική αρχή. Υπάρχουν κι άλλες αρχές, όπως ποιιά είναι η αναστέλλουσα μειοψηφία, πόσες χώρες π.χ. μπορούν να μπλοκάρουν μια απόφαση, πόσες μεγάλες χώρες μπορούν να μπλοκάρουν μια απόφαση (θα είναι τρεις, θα είναι τέσσερις). Είναι το θέμα τι ποσοστό βάζει κανείς για την ειδική πλειοψηφία και υπάρχουν εδώ κάποιες αρχές που υπήρχαν από παλιά και οι οποίες τουλάχιστον δεν είχαν αλλάξει όλα αυτά τα χρόνια. Υπάρχει και μια άλλη αρχή: Λέγεται π.χ. ότι θα μείνουν οι γνωστές ομαδοποιήσεις κρατών που υπάρχουν. Είναι και αυτή μία αρχή. Εν πάση περιπτώσει αν δεν βάλεις αρχές και απλώς αρχίζει το παζάρι, φτιάχνεις ένα σύστημα το οποίο μελλοντικά θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα.

ΕΙΡ. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (ΤΑ ΝΕΑ): Για το θέμα της επέκτασης της ειδικής πλειοψηφίας από τις 50 προτάσεις που υπάρχουν στο τραπέζι υπάρχει εικόνα σε πόσες επεκτείνεται;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Δεν έχω τον ακριβή αριθμό. Πιστεύω ότι το βασικό είναι πως στα δικά μας τα θέματα, ειδικά το 133 έχει ικανοποιηθεί. Δεν έχουμε ιδιαίτερο πρόβλημα.

ΕΙΡ. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Για τις χρηματοδοτήσεις;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Έχω την εντύπωση ότι μετά το 2007 θα μπορεί να λαμβάνεται απόφαση με ειδική πλειοψηφία. Όπως είδαμε και εμάς μας συμφέρει αυτή η αλλαγή, για τον απλούστατο λόγο ότι θα είμαστε οικονομικά σε μία εντελώς διαφορετική κατηγορία.

Π. ΣΙΑΝΗΣ(ΕΘΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ): Η Ισπανία συμφώνησε;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Και η Ισπανία συμφωνεί, κατ αρχήν, σε αυτά. Ισως, θα επιθυμούσε, τα θέματα αυτά να μετακυλισθούν στην επόμενη Προεδρία, αλλά κάπου όμως και η Ισπανία βλέπει πως θα πρέπει να κινηθεί προς την κατεύθυνση της ειδικής πλειοψηφίας.

Ε. ΚΡΟΚΙΔΗ (ΝΕΤ): Κύριε υπουργέ, υπήρχε μια πληροφορία ότι πριν από τη διακοπή της συνεδρίασης, μια σουηδική πρόταση βρισκόταν σε εξέλιξη και ότι δεν δόθηκε χαρτί γι αυτή την πρόταση στους υπόλοιπους, αλλά μόνο στον κ.

Σιράκ. Έχετε εσείς υπόψη σας εάν υπάρχει κάποια τέτοια σουηδική πρωτοβουλία;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κατ αρχάς, αμέσως μετά τη γαλλική πρόταση, τέσσερις-πέντε χώρες κατέθεσαν δικές τους προτάσεις. Κι εμείς καταθέσαμε δική μας πρόταση και η Αυστρία και η Σουηδία και το Βέλγιο, αν δεν απατώμαι, για την αναστάθμιση των ψήφων. Δηλαδή, μια πιο καλή κατανομή, όπως τη βλέπουμε εμείς και σε σχέση με τη θετική πλειοψηφία και όχι την αρνητική πλειοψηφία πρόταση. Νομίζουμε, επίσης, ότι και σε ό,τι αφορά την αναστέλλουσα μειοψηφία, διατυπώσαμε μια ορθότερη πρόταση. Να μην υπεισέλθω σε περαιτέρω λεπτομέρειες, άλλωστε αριθμοί είναι αυτοί. Μπορείτε να λάβετε γνώση της δικής μας πρότασης. Συνοψίζοντας, θα μπορούσα να πω ότι και οι τέσσερις προτάσεις αυτών των χωρών (της Ελλάδας, της Αυστρίας, της Σουηδίας και του Βελγίου) κινούνται περίπου στην ίδια λογική, με μικρές διαφορές. Νομίζω ότι θα υπάρξει μια προσπάθεια, ίσως και από περισσότερες χώρες, να υποστηριχθεί μια τέτοια λογική, ώστε να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση της λογικής της γαλλικής Προεδρίας και άλλων μεγαλύτερων χωρών, η οποία έχει εισαχθεί σε αυτή τη συζήτηση. Αλλά πιθανώς, επειδή η επόμενη Προεδρία είναι η σουηδική, η Σουηδία να κινηθεί κατά τρόπο πιο δραστήριο, προσπαθώντας να κλείσει το θέμα. Όχι ότι δεν θέλουμε κι εμείς να κλείσει το συγκεκριμένο θέμα, θα το θέλαμε, εφόσον όμως είναι θετική η κατάληξη. Θετική κατάληξη όχι μόνο για την Ελλάδα, γιατί αυτή τη στιγμή η Ελλάδα μπορεί να πει ότι η γαλλική πρόταση έχει και τα θετικά της και τα αρνητικά της, ωστόσο, εάν παραμείνει η γαλλική πρόταση ή εν πάση περιπτώσει επικρατήσει η λογική των μεγάλων χωρών (στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως) θεωρούμε πως θα δημιουργηθεί ένα αρνητικό θεσμικό πλαίσιο, που δεν βοηθά την Ευρώπη, πέραν των δικών μας συμφερόντων.

Σ. ΣΙΔΕΡΗΣ(ΕΞΟΥΣΙΑ): Κύριε υπουργέ, να επανέλθουμε σε μια φράση που χρησιμοποίησε χθες ο Πρωθυπουργός, ο οποίος, σχολιάζοντας τη χθεσινή γαλλική πρόταση, έκανε λόγο για τη δημιουργία διευθυντηρίου. Θα ήθελα να αντιστρέψουμε τη λογική ότι οι μικρές χώρες είναι αυτές που ανθίστανται και θα ήθελα να μου πείτε εάν οι μεγάλες χώρες που εμφανίζονται με τριάντα ψήφους, εμφανίζονται άκαμπτες στη διαπραγμάτευση και δεν έχουν καμία διάθεση να επέλθει ένας συμβιβασμός που να ικανοποιεί τη θεσμική ισορροπία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεύτερον, πώς συνεργάζεται αυτές τις ημέρες η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις υποψήφια προς ένταξη χώρες, σε σχέση με τη στάθμιση των ψήφων πάντα.

Και τρίτον, εάν ένας συμβιβασμός, όποιος κι αν είναι αυτός σήμερα, μπορεί να αντιμετωπίσει ή να απαντήσει στον προβληματισμό για το δημοκρατικό έλλειμμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Πρώτα απ' όλα, για το θέμα του διευθυντηρίου: Πράγματι, όπως έχει σήμερα η πρόταση, δίνει τεράστια δύναμη στις μεγαλύτερες χώρες, τις πέντε μεγαλύτερες χώρες (Γερμανία, Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ιταλία και Ισπανία) και βεβαίως και αργότερα στην Πολωνία, που θα ενταχθεί, αλλά

ειδικότερα στις πέντε μεγαλύτερες χώρες της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και ένας λόγος που ανθίστανται οι μικρότερες χώρες είναι πως θεωρούν ότι αλλάζουν οι ισορροπίες άρδην και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή μια τέτοια αλλαγή. Έχουμε, εμείς οι μικρότερες χώρες, όχι απλώς αντισταθεί και αρνηθεί να ενταχθούμε σε αυτή τη λογική, αλλά και με διάφορες άλλες προτάσεις που έχουμε καταθέσει επιβεβαιώνουμε περαιτέρω τη βούλησή μας. Η στάση των μεγάλων είναι βασικά υποστηρικτική της Γαλλικής Προεδρίας, αυτή τη στιγμή. Έχω την αίσθηση ότι η Γερμανία (που δεν το έχει πει αυτό, δεν το έχει διατυπώσει δημοσίως), θα δεχόταν τη διττή πλειοψηφία, την οποία μάλιστα θα θεωρούσε θετικότερη και καλύτερη από τη δική της πλευρά. Υπάρχει, όμως, αυτή η ιστορική σχέση Γερμανίας-Γαλλίας, όπου αποφασίστηκε τότε, πριν από κάποια χρόνια, ατύπως, αλλά υπήρξε μια δέσμευση πολιτική μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας να έχουν την ίδια βαρύτητα σε ψήφους. Αυτό η Γαλλία δεν δέχεται να το αλλάξει. Κάτι που επίσης έχει ουσιαστικά αποδεχθεί σιωπηλώς και η Γερμανία στο πλαίσιο αυτής της διαπραγμάτευσης. Εάν αυτό είχε αλλάξει, εάν θα μπορούσαμε να σπάσουμε αυτόν τον κανόνα ή αυτή την τότε δέσμευση, θα μπορούσε να ήσαν πολύ πιο εύκολες οι σημερινές λύσεις. Πιστεύω ότι λίγες χώρες θα είχαν (ας το πω έτσι) αντιρρήσεις ή επιφυλάξεις (ίσως η Μεγάλη Βρετανία, η Ιταλία πάντως δεν θα είχε πρόβλημα με τη διττή πλειοψηφία). Δηλαδή, θα βρίσκαμε μια λύση -πιστεύω- πολύ πιο γρήγορα. Αρα, λοιπόν, οι μεγάλες χώρες στηρίζουν την πρόταση της γαλλικής Προεδρίας και νομίζω πως είναι βασικά ικανοποιημένες. Τώρα, εάν είναι διατεθειμένες να δεχθούν κάτι το διαφορετικό, θα πρέπει να κάνουν βήματα σημαντικά, προκειμένου να καταστεί δυνατός κάποιος συμβιβασμός υπέρ των μεσαίων και μικρότερων χωρών. Δεν γνωρίζω εάν θα το πράξουν, αυτό θα το δούμε.

Ως προς το δεύτερο θέμα που θέσατε των υποψηφίων χωρών, υπήρξε πολλή συζήτηση γι αυτό, διότι στην πρώτη πρόταση υπήρξε μια σαφέστατη άδικη μεταχείριση (ας το πω έτσι) των υποψηφίων χωρών. Δηλαδή, είχαν σαφώς μικρότερο αριθμό ψήφων από τα κράτη-μέλη αντίστοιχης πληθυσμιακής σύστασης. Αρα, λοιπόν, αυτό το οποίο ζητήθηκε ήταν να υπάρξει μια εξισορρόπηση και εκεί. Βέβαια, επ αυτού, διατυπώνονται και άλλες απόψεις, σύμφωνα με τις οποίες, τα 15 κράτη-μέλη που απαρτίζουν τη σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση, με την ιστορική διαδρομή τους, δικαιούνται να έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα στη νέα διευρυμένη Ένωση.

Όσον αφορά το τρίτο ερώτημά σας περί δημοκρατικού ελλείμματος, σαφώς η διττή πλειοψηφία θα ανταποκρινόταν πολύ περισσότερο στην απαίτηση να αντιμετωπιστεί το θέμα του δημοκρατικού ελλείμματος. Εκφράζω την προσωπική μου άποψη πως δεν θεωρώ ότι και αυτό θα ήταν αρκετό, καθότι στη μετά Νίκαια εποχή έχουμε ουσιαστικά σημαντικά προβλήματα. Δηλαδή, η Νίκαια, αν κάτι βγάζει σαν συμπέρασμα, είναι ότι αυτό το σύστημα που έχουμε δοκιμάσει αυτά τα χρόνια και το οποίο λειτούργησε, θα μπορούσε να λειτουργήσει καλύτερα, μέσω του συστήματος της διττής πλειοψηφίας, αλλά ίσως θα πρέπει να σκεφθούμε κάποιες ριζικότερες αλλαγές, αν θέλουμε να μιλάμε για μια Ένωση, που θα έχει και μεγαλύτερο βάθος στις δομές της, αλλά και μεγαλύτερη

δημοκρατική νομιμοποίηση, δηλαδή με την ουσιαστικότερη συμμετοχή των χωρών, των τοπικών κοινωνιών και των πολιτών. Βεβαίως, μέσα στη μετά Νίκαια εποχή συζητείται αυτό το θέμα της κατανομής των αρμοδιοτήτων, που εμπεριέχει ουσιαστικά και το ζήτημα της αντιμετώπισης του δημοκρατικού ελλείμματος: Ποιές είναι οι εξουσίες, ποιές οι αρμοδιότητες, πώς συμμετέχει ο πολίτης, η διαφάνεια προς τον πολίτη και ούτω καθ' εξής. Πιστεύω πως αυτό το θέμα θα παραμείνει ως ζήτημα και εάν δεν το αντιμετωπίσουμε, σαφώς θα δημιουργηθούν πολλά πολιτικά προβλήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο μέλλον.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ(ΑΠΕ): Κύριε υπουργέ, έχω μια απορία: Δεν μπορώ ακριβώς να καταλάβω πώς συζητάτε αυτή τη στιγμή.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Εννοείτε επί της διαδικασίας;

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ: Οχι τόσο η διαδικασία, αλλά, αυτή τη στιγμή, έχουν μπει νούμερα κάτω και λένε «εγώ θα πάρω 12, εσύ θα πάρεις 13, εγώ θα πάρω 14» ή είναι πιο σύνθετο το πράγμα, εάν δηλαδή υπάρχει πλειοψηφία «κι εσύ θα πάρεις 12, ειδάλως αν δεν υπάρχει, εσύ θα πάρεις 14»; Προσπαθώ να καταλάβω, αφού μας λέτε αρχές, σημαίνει ότι δεν συζητάτε πια γι αυτές, τις έχετε εγκαταλείψει και μιλάτε μόνο για αριθμούς και προσπαθείτε να βγάλετε νούμερα, αριθμούς, αν αντιλαμβάνομαι καλώς. Πώς δηλαδή συζητάτε αυτή τη στιγμή;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Και τα δύο συζητούνται. Αλλά, οπωσδήποτε, δεν είναι σύμφωνα όλα τα κράτη-μέλη με την ελληνική άποψη, ότι πρέπει να κοιτάξουμε κατά πρώτον τις αρχές και ύστερα τους αριθμούς. Κάποιοι σου λένε «άμα εγώ πάρω αρκετές ψήφους ή αρκετούς ευρωβουλευτές ή οτιδήποτε άλλο, είμαι ικανοποιημένος». Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο είναι ότι και οι αρχές πρέπει να μετατραπούν σε αριθμούς. Δηλαδή, ποια είναι η αναστέλλουσα μειοψηφία; Ποιά ποσοστά θα έχουμε για την αναστέλλουσα μειοψηφία, αν θα είναι 3 χώρες ή 4 χώρες; Εμείς, για παράδειγμα, λέμε ότι 4 χώρες θα πρέπει να είναι για να μπορούν να μπλοκάρουν μια απόφαση. Τέσσερεις μεγάλες χώρες, τουλάχιστον, για να μπορούν να μπλοκάρουν μια απόφαση.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ: Στους 27;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Για τους 27 μιλάμε τώρα. Τώρα είναι βασικά 3 χώρες συν 1 ψήφος, δηλαδή, και μια μικρή χώρα που ανάμεσα στις 27 θα βρίσκεται αρκετά εύκολα. Βέβαια, πρέπει να δει κανείς στην πράξη ποιά θα είναι η Ένωση, αλλά θεωρητικώς όμως δίνεις αρκετά μεγάλη δύναμη σε τρεις μεγάλες χώρες για να μπλοκάρουν μια απόφαση. Εκεί, λοιπόν, βρίσκονται τα προβλήματα. Γι αυτό εμείς επιμένουμε ότι η λογική της διττής πλειοψηφίας θα δώσει μια πολιτική λογική και πολιτική νομιμότητα σε οποιοδήποτε σύστημα βρεθεί και σε οποιαδήποτε βαρύτητα βρεθεί μεταξύ των χωρών.

Η διαδικασία που ακολουθείται είναι συνήθως ένα tour de table, όπου κατατίθενται οι απόψεις της κάθε χώρας-μέλους. Υπάρχει μια αντιπαράθεση και συνήθως μετά κάνουμε και κάποια διακοπή και αρχίζουν οι διμερείς συναντήσεις, διάφορα «πηγαδάκια», συζητήσεις, προτάσεις, ξαναβρισκόμαστε, αυτή είναι η διαδικασία που συνήθως ακολουθείται. Και αυτού του είδους η διαδικασία ακολουθείται από παλιά, συνεπώς δεν πρόκειται για κάτι το καινούργιο.

Γ. ΔΕΛΑΣΤΙΚ (ΠΡΙΝ): Κύριε υπουργέ, θα ήθελα να κάνω δύο καθαρά διευκρινιστικές ερωτήσεις: Πρώτον, η Γερμανία εγκατέλειψε την απαίτηση να πάρει περισσότερες ψήφους; Δηλαδή, συζητείται οποιαδήποτε αριθμητική πρόταση που να δίνει στη Γερμανία περισσότερες ψήφους από τη Γαλλία και την Αγγλία;

Δεύτερον, το σχέδιο της γαλλικής Προεδρίας που τώρα συζητάτε, εάν δεν μπορείτε να μας το πείτε όλο, τί ψήφους δίνει στη Γαλλία, Γερμανία, Αγγλία και λοιπές χώρες και τί ψήφους δίνει στην Ελλάδα; Αναφέρομαι στο τελευταίο σχέδιο της γαλλικής Προεδρίας που έχετε στα χέρια σας.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Βασικά, είναι αυτό που έχει απορριφθεί. Δεν υπάρχει νέα πρόταση. Υπάρχει μια πρόταση που όμως έχει απορριφθεί. Εμεις είχαμε από χθες μια ψήφο παραπάνω, από 10 σε 11. Η Γερμανία δεν έχει βάλει το θέμα της διαφοροποίησης από τη Γαλλία. Εκεί παίρνεις σημαντικό αριθμό ευρωβουλευτών παραπάνω και έχει μπει μια ρήτρα που μιλάει για μια δυνατότητα αναστολής μιας απόφασης, εάν δεν έχει το 62% του πληθυσμού, πράγμα που σημαίνει πληθυσμιακά ότι 3 μεγάλες χώρες, αν το ζητήσουν, μπορούν να μπλοκάρουν μια απόφαση. Αν το ζητήσουν, βεβαίως.

Ε. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Και πώς να το ζητήσουν;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Είναι μια νέα ρήτρα (πιστεύω πως αυτό είναι για τη Γερμανία ειδικότερα) που μπορεί να πει (η Γερμανία) το δημογραφικό στοιχείο έχει ληφθεί υπόψη διότι 3 μεγάλες χώρες, το 38% βασικά (νομίζω πως είναι και η Ισπανία μέσα) να μπορούν να μπλοκάρουν μια απόφαση, εφόσον το ζητήσουν. Η όλη φιλοσοφία (που σας ανέφερα) είναι αυτή που έχει απορριφθεί, αυτή τη στιγμή, από αρκετές χώρες.

Δ. ΧΑΤΖΗΣΩΚΡΑΤΗΣ (ΑΥΓΗ): Κύριε υπουργέ, για τις έδρες του Ευρωκοινοβουλίου: Μέχρι στιγμής έβαζαν 700 και με βάση αυτό το 700 που ήταν το πλαφόν γίνονταν οι κατανομές. Σε ένα κείμενο που είδαμε της γαλλικής Προεδρίας, έχει ξεφύγει, πάει στο 738 και ενδεχομένως πάει παραπάνω. Αρα, αυτή η σχετική αρχή που είχαμε βάλει για 700 το μάξιμουμ έχει πλέον τελειώσει. Είναι έτσι;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Υπήρχε η λογική και η οποία μάλιστα –απ ό,τι θυμάμαι– ήταν να υπάρχει ένα πλαφόν 700 και όλοι είχαν συμφωνήσει και να υπάρχει μια αναλογική επαναστάθμιση των χωρών που θα μείωνε την Ελλάδα στους 19 ευρωβουλευτές. Αυτό που έγινε αυτή τη στιγμή είναι ότι αυτό δεν ικανοποιούσε

προφανώς κάποιες από τις μεγαλύτερες χώρες (προφανώς είναι αυτό που η Γαλλία δίνει στη Γερμανία και την Ισπανία). Και απλώς η Γαλλία είπε «ας βάλουμε κι άλλους 38 βουλευτές» και τους μοιράζει σε κάποιες χώρες. Εμείς παίρνουμε ακόμη μια έδρα.

Γι αυτό λέμε ότι ένα δεν βασιστούμε σε μια λογική αρχών, κανόνων, προκύπτει ένα σύστημα, το οποίο εμπεριέχει αιτιολογίες διαφόρων ειδών και συγχρόνως δεν είναι πολιτικά λειτουργικό, δηλαδή που να νομιμοποιεί μια σοβαρή λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για να γίνω ακόμη πιο συγκεκριμένος, συγκυριακά θα προκύψουν ίσως κάποιες ισορροπίες (πάντα βεβαίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει και αυτό το στοιχείο, αλλά δεν μπορεί να είναι το κυρίαρχο στοιχείο στην αλλαγή μιας Συνθήκης).

Δ. ΧΑΤΖΗΣΩΚΡΑΤΗΣ: Πάντως, το 700 δεν ήταν σώνει και καλά μια αρχή, σε καμία περίπτωση. Κάποια στιγμή είχε μπει ένα πλαφόν...

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ομως, είναι άλλο να σταθμίσεις σύμφωνα με μια ποσόστωση συγκεκριμένη και να πεις «αυτό είναι το πλαφόν» και άλλο να πεις «έχω ποσόστωση μεν, αλλά μετά βάζω και άλλα τόσα που τα δίνω στους μεγάλους». Δεν είναι μια λογική αρχή αυτή.

Α. ΠΟΔΗΜΑΤΑ(ΤΟ ΒΗΜΑ): Επί του διαδικαστικού, κύριε υπουργέ: Είπατε ότι θα αρχίσετε να συζητάτε πλέον επί ενός συγκεκριμένου και συνολικού σχεδίου συνθήκης, που θα το υποβάλει η γαλλική Προεδρία σε λίγο και το οποίο θα έχει, όμως, ορισμένα κενά, μεταξύ άλλων σε ό,τι αφορά τη στάθμιση των ψήφων, επειδή εκεί ακόμα δεν έχει βρεθεί κοινό έδαφος, ώστε να υπάρξει καταγεγραμμένα πρόταση σε ένα συνολικό σχέδιο. Σε ό,τι αφορά, όμως, αυτό το θέμα που εξακολουθεί να είναι το μείζον, εκεί που υπάρχουν μεγαλύτερες αποκλίσεις και διαφωνίες, τί θα γίνει επί του διαδικαστικού; Δηλαδή, θα κλείσετε τη συνθήκη, ας πούμε, επί των συγκεκριμένων διατυπώσεων, αφήνοντας κενά σε αυτό το συγκεκριμένο ή ενδεχομένως και σε άλλα μείζονα θέματα για να τα δείτε αργότερα, παράλληλη διαδικασία;

Και το δεύτερο που θέλω να σας ρωτήσω είναι εάν ορισμένες από τις μεσαίες και μικρότερες χώρες, επειδή είπατε πριν ότι 4 έχουν υποβάλει κάποιες προτάσεις, μεταξύ των οποίων κι εμείς, πρόκειται να κινηθούν κάπως πιο συγκροτημένα (εάν υπάρχει δηλαδή κοινό έδαφος για κάτι τέτοιο) και να υποβάλουν μια συνολική πια πρόταση κινούμενη στη λογική της διττής πλειοψηφίας.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ξεκινώ από το δεύτερο. Έχουμε, σαφώς, συνεχώς συνεννόηση με όλα τα άλλα κράτη-μέλη. Και σαφώς υπάρχει μια στενότερη συνεργασία με έναν αριθμό κρατών που θεωρούμε ότι έχουμε κάποια κοινά συμφέροντα (μικρότερες ή μεσαίες χώρες). Οι προτάσεις που έχουν διατυπωθεί από πλευράς των κρατών-μελών (τέσσερις προτάσεις) κινούνται περίπου στην ίδια λογική. Μικρές διαφοροποιήσεις, αλλά ουσιαστικά θεωρούμε ότι επαναφέρουν μια ισορροπία στο θεσμικό σύστημα, όπου έχουν φωνή (δεν μιλάμε βέβαια την ίδια φωνή) σημαντική και οι μεσαίες και οι μικρότερες χώρες. Δεν γνωρίζω εάν θα υπάρξει μια συγκεκριμένη πρόταση που θα κατεβάσουν 4 ή

5 ή 2 χώρες, αλλά θα κινηθούμε από κοινού στις τοποθετήσεις μας πάνω σε αυτές τις αρχές. Τώρα, εάν αυτές οι αρχές θα αποτυπωθούν με το να έχουμε εμείς 11 ή 12 δεν μας ενδιαφέρει, αρκεί να υπάρχει η σωστή ισορροπία.

Το δεύτερο είναι (αυτό είναι το κείμενο εργασίας που θα συζητηθεί τώρα), όπως θα δείτε αυτό το συγκεκριμένο κείμενο έχει άρθρα-άρθρα που θεωρεί η Προεδρία ότι υπάρχει μια κατ' αρχήν συμφωνία και στο τέλος έχουμε τη στάθμιση ψήφων στο Συμβούλιο που είναι κενό. Εχω την εντύπωση ότι ο Πρόεδρος Σιράκ θεωρητικά θα πάει άρθρο-άρθρο και όταν φθάσει στο επίμαχο θα πει «ωραία, και τώρα πώς συμπληρώνουμε;». Εάν το καταφέρουμε, θα έχει κλείσει. Εάν δεν το καταφέρουμε, δεν θα κλείσει η συμφωνία.

Ε. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ: Ούτε και τα άλλα;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ούτε τα άλλα. Δεν μπορούν να κλείσουν, γιατί υπάρχουν χώρες που λένε «εγώ για να δώσω τον Επίτροπό μου, θέλω να πάρω τις ψήφους μου». Εάν δεν έχει πάρει τις ψήφους της, πώς θα δώσει τον Επίτροπό της;

Θέλω απλώς να κλείσω λέγοντας ότι στη μετά Νίκαια ατζέντα έχουμε τονίσει, επίσης, πως πρέπει να δει η Ευρωπαϊκή Ένωση και την περαιτέρω διεύρυνσή της. Έχουμε και μια υποψήφια χώρα, την Τουρκία και τις χώρες του οικονομικού χώρου (Νορβηγία, Λιχτενστάιν, Ισλανδία) συν Ελβετία και έχουμε και τα Δυτικά Βαλκάνια, που πάνε να δημιουργήσουν μια σχέση σύνδεσης και σταθεροποίησης. Και όλα αυτά μας οδηγούν σε μια Ενωμένη Ευρώπη που όμως δεν έχει, με τη λογική αυτή που έχει γίνει εδώ η συζήτηση, δεν έχει αποτυπωθεί αυτός ο προβληματισμός. Για παράδειγμα, εάν μπορέσουμε εμείς οι 15 και για 27 έχουμε καταφέρει να βρούμε μεταξύ μας μια ισορροπία, αμέσως με τη νέα διεύρυνση, μετά τους 27, αυτή η ισορροπία θα χαλάσει τελείως. Αρα, λοιπόν, δεν έχει υπολογιστεί τί σημαίνει αυτή η διεύρυνση, η πιθανώς νέα διεύρυνση, η τρίτη διεύρυνση, ένα τρίτο κύμα διεύρυνσης που θα μπορούσε να γίνει σε μια μελλοντική φάση. Είναι, λοιπόν, εκ των πραγμάτων ένα ζήτημα πολύ σημαντικό κι εμείς το θέσαμε αυτό για να αρχίσει ένας προβληματισμός πιο ουσιαστικός. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι και αυτό το σύστημα που σήμερα μας φέρνει η γαλλική Προεδρία είναι ένα θνησιγενές σύστημα. Δηλαδή, δεν μπορεί να έχει πολύ μεγάλο μέλλον, εάν δεν κοιτάξουμε κάποιες σοβαρότερες θεσμικές αλλαγές στην Ευρώπη, μιας εμβάθυνσης, μιας ουσιαστικής δημοκρατικής νομιμοποίησης, δηλαδή, της αντιμετώπισης και ενός δημοκρατικού ελλείμματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ι. ΧΑΣΑΠΟΠΟΥΛΟΣ(MEGA): Κύριε υπουργέ, στο θέμα των Επιτροπών τα πράγματα είναι καλύτερα; Γιατί χθες υπήρχαν κάποιες πληροφορίες ότι υπάρχει κάποια προσέγγιση.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ναι, υπάρχει εδώ ένα κείμενο, το οποίο δεν είναι σίγουρο ότι έχει πλήρως συμφωνηθεί. Πρόκειται για μια συμβιβαστική πρόταση της γαλλικής Προεδρίας. Πάντως, υπάρχει μια σχετική σύγκλιση. Δεν υπάρχει τελική συμφωνία. Πιστεύω ότι θα υπάρξει μια αναθεώρηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

μετά τους 27 χωρίς να υπάρξει πλήρης δέσμευση για το ποιά θα είναι η αναθεώρηση.

Σ. ΣΟΥΡΜΕΛΙΔΗΣ(ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ): Ποιά είναι τα όριά σας, εάν δεν γίνει αποδεκτή η διττή πλειοψηφία; Έχετε κατώτατο όριο που δεν μπορείτε να δεχθείτε από εκεί και πέρα;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Εμείς θεωρούμε το θεσμό της διττής πλειοψηφίας ως τον καλύτερο για όλους μας. Δεν είναι μόνο για την Ελλάδα. Μέσα σε μια αναστάθμιση των ψήφων, δηλαδή, εάν μας φέρει μια καλύτερη στάθμη ψήφων που θα έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα οι μεσαίες και οι μικρές χώρες, πιθανώς να μπορέσουμε να το δεχθούμε, αλλά δεν θα θεωρήσουμε (μπορεί να είναι εντάξει για την Ελλάδα) ότι για την Ευρώπη είναι το σύστημα που μπορεί να έχει ένα μέλλον. Πρέπει να πάμε σε μια νέα λογική.

Σας ευχαριστώ.